

Μάκης Τσίτας
Δύο βιβλία για παιδιά.

από την σειρά παιδικών βιβλίων «Φραουλίτσα» για παιδιά από 4 ετών και πάνω

Δε μου αρέσει το γάλα, εκδόσεις Ψυχογιός

Ποιανού είναι αυτή η σούπα, εκδόσεις Ψυχογιός

Σε μια κοινωνία, όπως αυτή των Δυτικών ανεπτυγμένων χωρών, συναντά κανείς παιδιά μοναχικά, κλεισμένα σε διαμερίσματα με ένα σωρό εμπόδια στην δραστηριότητά τους αλλά και με υπερπροστατευτικούς και ταυτόχρονα πολυάσχολους γονείς.

Ο Μάκης Τσίτας με το γνωστό εύστοχο και ταυτόχρονα περιπαικτικό τρόπο προσεγγίζει μια συνήθη κατάσταση στα σπίτια που έχουν μικρά παιδιά.

Στο βιβλίο «Δε μου αρέσει το γάλα», δίνει μέσα από τις σκέψεις του μικρού Βασίλη το πως ένα ωφέλιμο τρόφιμο φτάνει να γίνει για τον μικρό αληθινός εφιάλτης. Ο μικρός Βασίλης αδυνατεί να καταλάβει την ωφέλεια του γάλακτος μόνο μέσα από την φορτική στάση της μαμάς του που τον πιέζει με κάθε τρόπο να το πιει. Ο Βασίλης αρνείται το συγκεκριμένο τρόφιμο γιατί, όπως πολλοί άνθρωποι, έχει δυσανεξία στο γάλα.

Στην περίπτωση του μικρού Βασίλη η κατανάλωση του γάλακτος γίνεται «μήλο της έριδος» ανάμεσα στον γονιό και στο μικρό παιδί. Τη λύση θα δώσει ο οδοντίατρός που θα συμβουλέψει το μικρό Βασίλη να τρώει άλλα τρόφιμα που να περιέχουν γάλα. Τους διαλόγους συμπληρώνει η εικονογράφηση της Κατερίνας Βερούτσου.

Το βιβλίο είναι ευχάριστο, με μεγάλα ευανάγνωστα γράμματα, κατάλληλο για παιδιά που μόλις έχουν αρχίσει να διαβάζουν και να αναγνωρίζουν τα γράμματα. Είναι αρκετά διαφωτιστικό και για τους μεγάλους.

Στο βιβλίο «Ποιανού είναι αυτή η σούπα;» κεντρικό πρόσωπο είναι η μικρή Χρυσούλα, που βρίσκει μπροστά της ένα πιάτο με σούπα και

ξεκινά μια προσπάθεια να το προσφέρει στους γονείς, τους παππούδες, την ξαδέρφη της, τον ταχυδρόμο, τη γειτόνισσα, τον φίλο της, τον παπαγάλο, τα παιχνίδια της. Η μαμά της όμως της λέει πως το πιάτο αυτό προορίζεται για την ίδια τη Χρυσούλα, που όμως δεν αγαπά και πολύ τις σούπες.

Το κείμενο συμπληρώνει η εικονογράφηση της Ελίζας Βαβούρη που φανερώνει το πόσο πολυάσχολοι είναι οι άνθρωποι γύρω από τη μικρή Χρυσούλα. Στην πραγματικότητα η προσφορά της σούπας φαίνεται να μοιάζει με μια προσπάθεια να τους τραβήξει την προσοχή και να τους κάνει αισθητή την παρουσία της. Από την άλλη η μικρή Χρυσούλα προσπαθεί να αποφύγει να καταναλώσει ένα τρόφιμο που δεν την ελκύει. Τόσο στο βιβλίο με το γάλα όσο και στο βιβλίο με την σούπα, το ζητούμενο είναι η απόσταση ανάμεσα στο ωφέλιμο και στο ευχάριστο. Το ωφέλιμο μπορεί να μην είναι πάντα ευχάριστο και το ευχάριστο μπορεί να μην είναι πάντα ωφέλιμο. Από μικρός ο άνθρωπος μαθαίνει αυτή την πραγματικότητα.

Για το Λέξημα
Στέλλα Κοντογιάννη